

تاریخ ورق میخورد!

اعترافات جانیان اسلامی در سرایشی فروپاشی!

جمهوری اسلامی به قتل عام هزاران تن از زندانیان سیاسی در شهریور ۶۷ اعتراف کرد. روزنامه‌های "رسالت" و "صبح" اعلام کردند که در تابستان ۶۷ بنا به دستور مستقیم خمینی هزاران تن از زندانیان سیاسی در ظرف چند روز اعدام شدند. این اعترافات بدنبال درج مطلبی در روزنامه "آریا" صورت گرفت که طی آن اعلام شده بود "راه حل اصلی پرونده قتل‌های زنجیره‌ای، رفتن به گذشته و بازکردن پرونده اعدام وسیع زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ است". بدنبال درج این مطلب روزنامه "رسالت" اضافه کرد که "این حکم در زمانی صادر و اجرا شد که آقای خاتمی سمت معاون فرهنگی ستاد فرماندهی کل قوا را بر عهده داشت و با جدیت از حکم حضرت امام حمایت کرده بود." در آن زمان سعید حجاریان معاون ری شهری، وزیر اطلاعات رژیم، بود.

در شهریور ۶۷ هئیتی سه نفره (نیری، رازینی و اشراقی) با سه سؤال و به فرمان خمینی به سراغ زندانیان سیاسی رفت. آیا مسلمانید؟ آیا نماز میخوانید؟ آیا با جمهوری اسلامی همکاری میکنید؟ یک جواب منفی مساوی با اعدام بود. بندهای زندان یکی پس از دیگری از زندانیان خالی میشد. زندانیان به حسینیه زندان برده میشدند تا حلق آویز شوند. حلق آویز و نه گلوله باران چرا که حتی صدای گلوله‌ها افشاگر فاجعه تکان دهنده‌ای بود که در شرف وقوع بود. اعدامها سریع و بی وقفه بود. حتی صدای فریاد عزیزانی که با زندگی وداع میکردند شنیده نمیشد. همه چیز ساکت و سبانه و حتی در زندان مخفی بود. طنابهای دار یک دم از حرکت باز نمی‌ایستادند. زندانیان دست و پا بسته در گونی قرار داده میشدند و یکی پس از دیگری ردیف به ردیف به دار کشیده میشدند. کامیونهای مجهز به سردخانه اجساد را مخفیانه از زندان خارج میکرد تا مبادا زندانی دیگری از آنچه میگردد مطلع شود. در ظرف چند روز هزاران زندانی سیاسی، که آمار دقیق آن هنوز بر مردم روشن نیست، اعدام شدند. فقط تعداد معدودی از این فاجعه جان سالم بدر بردند. در شهریور ۶۷ رژیم آدمکشان اسلامی از کشته هزاران انسان شریف پشته‌ها ساخت. اجساد این عزیزان اکنون در گورهای دسته جمعی بسیاری، که هنوز تعدادی از آنها ناشناخته است، و از جمله در "تف آباد"ها و "لعنت آباد"ها، دفن است.

قتل عام ۶۷ یکی از بزرگترین جنایتهای تاریخ بشری بعد از جنایات هیتلری در جنگ دوم جهانی است. این جنایت تکان دهنده هلاکاست آزادیخواهان و کمونیستها در تاریخ معاصر است. این فاجعه تنها گوشه‌ای از تاریخ سراسر خونین رژیم اوباشان اسلامی در دوران معاصر است. یاد این عزیزان در تاریخ و در قلب ما زنده است.

سران جمهوری اسلامی حتی اگر هیچ جنایت دیگری مرتکب نشده بودند، تنها به خاطر همین جنایت، باید در یک دادگاه مردمی محاکمه میشدند. اما این تنها یک فقره از جنایات آنها است. سران رژیم در طول بیست سال حاکمیت، بیش از صد هزار نفر از بهترین فرزندان مردم را تیرباران کردند و بجز سرکوب و بیحقوقی، بجز فقر و فلاکت، بجز خرافه و قوانین قرون وسطائی دستاوردی برای ۶۰ میلیون مردم نداشته اند.

امروز در اوج بحران، در اوج ناتوانی برای سرکوب مبارزات رو به گسترش مردم و در اوج تشنگی، دست همدیگر را رو میکنند. نباید به آنها مهلت داد.

تمامی سران رژیم اسلامی به جرم جنایت بر علیه بشریت باید محاکمه شوند!

مرگ بر حکومت اسلامی! ننگ بر حامیان این رژیم!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

حزب کمونیست کارگری ایران

۳۱ فروردین ۱۳۷۹ - ۱۹ آوریل ۲۰۰۰